യോവേൽ പ്രവാചകന്റെ പുസ്തകവും ലാവൊദികൃയിലെ ഏഴാം ദിവസത്തെ അഡ്വെന്റിസ്റ്റ് സഭയും - നമ്പർ നാൽപ്പത്തിനാല്

Jeff Pippenger
2026-02-10

നാല്പത്തിനാൽ◌ാം സംഖ്യ

1844-ൽ, നിയമപെട്ടകത്തിന്റെ ഉള്ളിലേക്ക് അവൾ ദൃഷ്ടിയിട്ടപ്പോൾ, ഏഴാം ദിവസത്തെ ശബ്ബത്തിന്റെ ഉപദേശം അൺസീൽ ചെയ്യപ്പെടുകയും തുടർന്ന് സിസ്റ്റർ വൈറ്റിന് പ്രത്യേകമായി ഉന്നയിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അവസാന നാളുകളിൽ അവതാരസിദ്ധാന്തത്തിനും അതേ സ്വർഗ്ഗീയ ഊന്നൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് അവൾ രേഖപ്പെടുത്തി. ഏഴാം ദിവസത്തെ ശബ്ബത്ത്, പ്രതിരൂപമായ പ്രായശ്ചിത്തദിവസം ആരംഭിച്ചപ്പോൾ നിയമപെട്ടകത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട പ്രത്യേക പ്രകാശത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; ഏഴാം വർഷത്തെ ശബ്ബത്ത്, പ്രതിരൂപമായ പ്രായശ്ചിത്തദിവസം തന്റെ സമാപ്തിയിലെത്തുമ്പോൾ നിയമപെട്ടകത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന പ്രത്യേക പ്രകാശത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

അവതാരസിദ്ധാന്തം ലേവ്യപുസ്തകം ഇരുപത്തിമൂന്നിലെ അവസാന വിശുദ്ധസഭാസമാഗമത്തിൽ പ്രതിരൂപീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അതു ലേവ്യപുസ്തകം ഇരുപത്തിമൂന്നിന്റെ ആരംഭത്തിലുള്ള ആദ്യ വിശുദ്ധസഭാസമാഗമമായ ഏഴാംദിന ശബ്ബത്തിനുള്ള ഒമേഗയാണ്. ആ ആദ്യ ശബ്ബത്ത് ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടിശക്തിയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അവസാന ശബ്ബത്ത് അവന്റെ പുനഃസൃഷ്ടിശക്തിയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ആ ആദ്യ ശബ്ബത്ത് “23” എന്ന സംഖ്യയാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു; അവസാനത്തേത് “252” എന്ന സംഖ്യയാൽ.

ആ രണ്ട ു ചിഹ്ന ങ്ങ ൾ ലേവ്യ പുസ ്തകം ഇരുപത്ത ിമൂന്ന ിന്റെ ആരംഭവ
അവസാനവും സൂചിപ്പ ിക്ക ുന്ന വയും, മില്ല റൈറ്റ ് ചരിത്രത്ത ിന്റെ
ആരംഭവും അവസാനവും സൂചിപ്പ ിക്ക ുന്ന വയും ആകുന്ന ു. 1798-ൽ
ഇസ്രായേലിന്റെ വടക്ക ൻ രാജ്യ ത്ത ിനെതിരായ 2,520 വർഷങ്ങ ൾ
നിറവേറ്റ പ്പെ ട്ട ു; 2,300 വർഷങ്ങ ൾ 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് നിറവേറ്റ പ്പെ ട്ട ു.
സഹോദരി വൈറ്റ ് വിശുദ്ധ മന്ദ ിരത്ത ിലേക്ക ് നയിക്ക പ്പെ ട്ട ് പത്ത ു
കല്പനകളിലേക്ക ു ദൃഷ്ട ി പതിപ്പ ിച്ച പ്പേ ാൾ, ക്രിസ ്തു തന്റെ
ഐക്യ പ്പെ ടുത്ത ലിന്റെ പ്രവൃത്ത ി പൂർത്ത ിയാക്ക ിക്കെ ാണ്ട ിരി
അതിപരിശുദ്ധ സ്ഥ ാനത്തേ ക്ക ു അവനെ അനുഗമിക്ക ുന്ന ദൈവത്ത
അന്ത ്യ ദിനജനത്തെ അവൾ പ്രതിരൂപീകരിക്ക ുകയായിരുന്ന ു.
ദേവാലയപരീക്ഷ ണം കുഞ്ഞ ാടു പോകുന്ന ിടത്തെ ല്ല ാം അവനെ

അനുഗമിക്ക   ുന്ന   തിന്റെ പരീക്ഷ   ണമാണ്.

> ഇവർ സ്ത്രീകളോടുകൂടെ അശുദ്ധരാകാതിരുന്നവർ ആകുന്നു; അവർ കന്യകർ ആകുന്നു. കുഞ്ഞാടു എവിടേക്കു പോയാലും അവനെ അനുഗമിക്കുന്നവർ ഇവരാകുന്നു. ദൈവത്തിനും കുഞ്ഞാടിന്നും ആദ്യഫലങ്ങളായി മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽനിന്നു വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടവർ ഇവരാകുന്നു. വെളിപ്പാടു 14:4.

സിസ്റ്റർ വൈറ്റ്, ഒരു പ്രവാചകയായ നിലയിൽ, വിശ്വാസത്താൽ അതിപരിശുദ്ധസ്ഥാനത്തിൽ പ്രവേശിച്ച ആരംഭകാലത്തെ വിശ്വസ്തരെ ദൃശ്യവൽക്കരിക്കുകയായിരുന്നു; അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിനാൽ, അവസാനം വിശ്വാസത്താൽ അതിപരിശുദ്ധസ്ഥാനത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് പിന്നെ പെട്ടകത്തിനകത്തേക്ക് നോക്കുന്ന വിശ്വസ്തർക്കുള്ള ഒരു മാതൃകയും അവൾ നൽകുകയായിരുന്നു. അവിടെ പ്രകാശിതമായി അവർ കാണുന്നത് അവതാരസിദ്ധാന്തത്തെയും ഏകീകരണത്തിന്റെ സമാപ്തിയെയും ആകുന്നു. മൂടിപ്പരിച്ഛാദകരായ രണ്ടു കെരൂബുകൾ സൃഷ്ടിയുടെയും പുനഃസൃഷ്ടിയുടെയും രണ്ടു ശബ്ബത്തുകളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതായി അവർ കാണുന്നു. പെട്ടകത്തിന്റെ ഒരു വശത്ത് 252-ഉം മറുവശത്ത് 23-ഉം അവർ കാണുന്നു; സൃഷ്ടിയോടും പുനഃസൃഷ്ടിയോടും ഒത്തൊരുമയിൽ, 23 ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും തമ്മിലുള്ള വിവാഹത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതാണെന്നും, 252 ദൈവത്വത്തോടു സംയുക്തമായ ഒരു മനുഷ്യനിലേക്കുള്ള മനുഷ്യന്റെ രൂപാന്തരത്തിന്റെ പ്രതീകമാണെന്നും അവർ തിരിച്ചറിയുന്നു.

കരുണാസനം നീക്കപ്പെടേണ്ടതായിരുന്നില്ല; അതിനാൽ സഹോദരി വൈറ്റ് അതിന്റെ ഉള്ളിലേക്കു നോക്കിയത് ഒരു പ്രത്യേക വെളിപ്പാടായിരുന്നു; പ്രവചനാത്മകമായി ആ ദൃശ്യമുദാഹരണം, അവർ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്തേക്കാൾ അധികമായി, അന്ത്യദിവസങ്ങളേക്കുറിച്ചുള്ളതാണ്. നാം നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കയാൽ രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു. ദേവാലയപരീക്ഷണം എന്നത് ക്രിസ്തു തന്റെ കന്യകജനത്തെ തന്റെ ദേവാലയത്തിലേക്കു പടിപടിയായി നയിക്കുന്നതാകുന്നു. പ്രവചനസത്യങ്ങൾ അർദ്ധരാത്രിനിലവിളിയുടെ സന്ദേശത്താൽ പ്രകാശിതമാകുന്ന പാതയിലെ പടികളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

നാൽപ്പത്താറു വർഷങ്ങളുള്ള മില്ലറൈറ്റ് ദേവാലയം ഒരു പടിയാണ്.

“23” എന്ന മനുഷ്യാലയം, (ആണും പെണ്ണുമായി അവരെ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചു) ഒരു പടിയാണ്.

ക്രിസ്തു തന്റെ ആലയത്തെ മൂന്നു ദിവസത്തിനകം ഉയർത്തുന്നത് ഒരു ഘട്ടമാണ്.

ഭണ്ഡാരം മലാഖിയുടെ ദൈവാലയമാണ്.

തോബീയാവിന്റെ അശുദ്ധീകരണത്തിൽനിന്നു നെഹെമ്യാവു ഭണ്ഡാരഗൃഹത്തെ ശുദ്ധീകരിച്ചു.

യോശീയാവിന്റെ നവീകരണകാലത്ത് മഹാപുരോഹിതനായ ഹിൽക്കീയാവു മോശെയുടെ എഴുത്തുകൾ കണ്ടെത്തിയത് ആ ദേവാലയത്തിലായിരുന്നു.

നെഹെമ്യാവു അശുദ്ധീകരണത്തിൽ നിന്ന് ശുദ്ധീകരിച്ച ദേവാലയമത്രേ, സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് പ്രസ്താവിക്കുന്നതുപോലെ, ക്രിസ്തു അതിന്റെ "വിശുദ്ധവിരുദ്ധ അശുദ്ധീകരണത്തിൽ" നിന്ന് രണ്ടുതവണ ശുദ്ധീകരിച്ച അതേ ദേവാലയം.

മില്ലറുടെ സ്വപ്നത്തിലെ പെട്ടകം ഒരു ഘട്ടമായിരുന്നു.

ക്രിസ്തു തന്റെ വിശ്വസ്തരെ അതിപരിശുദ്ധസ്ഥാനത്തിലേക്ക് നയിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, സഹോദരി വൈറ്റിനെ പെട്ടകത്തിങ്കലേക്ക് നയിച്ചതായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ, അവരെയും അവിടെ നയിക്കുന്നു; അദ്ദേഹം കൃപാസനം ഉയർത്തി, അതിന്റെ ഉള്ളിലേക്കു നോക്കുവാൻ അവരെ അനുവദിക്കുന്നു. അവർ ഉള്ളിലേക്കു നോക്കുമ്പോൾ, അവതാരസിദ്ധാന്തവും ഏഴാം ദിവസത്തെ ശബ്ബത്തും മൃദുവായ ഒരു പ്രകാശവളയത്താൽ ആവൃതമായിരിക്കുന്നതായി അവർ കാണുന്നു. വരിയിന്മേൽ വരിയായി, "മൃദുവായ ഒരു ദീപ്തിയാൽ ആവൃതമായിരിക്കുന്ന" ആ സിദ്ധാന്തങ്ങളെ അംഗീകരിക്കുന്നവർ, വിശ്വാസത്താൽ അതിപരിശുദ്ധസ്ഥാനത്തിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചു പെട്ടകത്തിനുള്ളിലേക്കു നോക്കുന്ന സഹോദരി വൈറ്റിനോടു തങ്ങളെത്തന്നെ പൊരുത്തപ്പെടുത്തുന്നു.

പുരാതന പ്രവാചകന്മാർ തങ്ങൾ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലങ്ങളെക്കാൾ അന്ത്യദിനങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് കൂടുതൽ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചത്. ആ പുരാതന പ്രവാചകന്മാർ തന്നെയാണ് സാക്ഷ്യത്തിന്റെ ഭാഗമാകുമ്പോൾ, അവർ അന്ത്യദിനങ്ങളിലെ ദൈവജനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അന്ത്യദിനങ്ങളിലെ ദൈവജനം എന്നാൽ ഒരു ലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരം പേരാണ്. സിസ്റ്റർ വൈറ്റ്, ഒരുപക്ഷേ, ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട പുരാതന പ്രവാചകയാണ്; കാരണം അവളുടെ എല്ലാ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും ഒരു ലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ ഒമേഗാ ചരിത്രത്തിന്റെ ആൽഫാ ചരിത്രത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരും ശേഷിപ്പിനെ ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കുന്നു; എന്നാൽ സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് ഒരു ആരംഭചരിത്രത്തെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു, അത് അവസാനചരിത്രത്തിൽ—അക്ഷരാർഥത്തിൽ തന്നേ—നിവൃത്തിയാകുന്നു.

ആദ്യസ്ഥാപനമായ ചരിത്രത്തിൽ, ദർശനത്തിൽ സിസ്റ്റർ വൈറ്റിനെ സ്വർഗ്ഗീയ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകപ്പെടുന്നു. അവിടെ എത്തിയശേഷം, നീക്കിക്കളയപ്പെടരുതായിരുന്ന നിയമപെട്ടകത്തിന്മേലുള്ള കൃപാസനം ഉയർത്തപ്പെട്ടു; അങ്ങനെ സിസ്റ്റർ വൈറ്റിന് അകത്തോട്ടു നോക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു, അവിടെ അവൾ പത്ത് കല്പനകളെ കണ്ടു.

“അതിപരിശുദ്ധസ്ഥാനത്തിൽ ഞാൻ ഒരു പെട്ടകം കണ്ടു; അതിന്റെ മുകളിലും വശങ്ങളിലും അത്യന്ത ശുദ്ധമായ പൊന്നു ഉണ്ടായിരുന്നു. പെട്ടകത്തിന്റെ ഓരോ അറ്റത്തും മനോഹരമായ ഒരു കെരൂബ് വീതം ഉണ്ടായിരുന്നു; അവരുടെ ചിറകുകൾ അതിന്മേൽ വിരിച്ചിരുന്നതായിരുന്നു. അവരുടെ മുഖങ്ങൾ പരസ്പരം അഭിമുഖമായി നിന്നിരുന്നു, അവർ താഴോട്ടു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ദൂതന്മാരു ഇടയിൽ ഒരു സ്വർണ്ണ ധൂപകലശം ഉണ്ടായിരുന്നു. ദൂതന്മാർ നിന്നിരുന്നിടമായ പെട്ടകത്തിന്മീതെ അത്യുന്നതമായി ദീപ്തമായ ഒര മഹത്വം ഉണ്ടായിരുന്നു; അത് ദൈവം വസിക്കുന്ന ഒരു സിംഹാസനത്തെപ്പോലെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. യേശു പെട്ടകത്തിന്റെ അരികിൽ നിന്നു; വിശുദ്ധന്മാരുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ അവന്റെ അടുക്കൽ ഉയർന്നുവരുമ്പോൾ, ധൂപകലശത്തിലുള്ള ധൂപം പുകയുകയും, ആ ധൂപത്തിന്റെ പുകയോടുകൂടെ അവൻ അവരുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ തന്റെ പിതാവിനോടു അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. പെട്ടകത്തിനുള്ളിൽ മന്നയുള്ള സ്വർണ്ണ പാത്രം, തളിർച്ച ആരോന്റ വടി, പുസ്തകത്തെപ്പോലെ മടക്കിവെച്ചിരുന്ന കൽപ്പലകകൾ എന്ന ഉണ്ടായിരുന്നു. യേശു അവ തുറന്നു, അവയിൽ ദൈവത്തിന്റെ വിരലാൽ എഴുതപ്പെട്ട പത്തു കല്പനകൾ ഞാൻ കണ്ടു. ഒരു പാളിയിൽ നാല്, മറ്റൊന്നിൽ ആറ് ഉണ്ടായിരുന്നു. ആദ്യ പാളിയിലെ നാല്, മറ്റുള്ള ആറിൽക്കാൾ കൂടുതൽ പ്രകാശിച്ചു. എന്നാൽ നാലാമത്തെ, ശബ്ബത്ത കല്പന, അവയെല്ലാം കവിയുന്ന പ്രകാശത്തോടെ ദീപ്തിച്ചു; കാരണം ശബ്ബത്ത് ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധ നാമത്തിന്റെ ബഹുമാനാർത്ഥം ആചരിക്കപ്പെടേണ്ടതിനായി വേർതിരിക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു. വിശുദ്ധ ശബ്ബത്ത് മഹിമാപൂർണ്ണമായി കാണപ്പെട്ടു—മഹത്വത്തിന്റെ ഒരു പ്രഭാമണ്ഡലം അതിനെ ചുറ്റുമെങ്ങും ഉണ്ടായിരുന്നു. ശബ്ബത്ത് കല ക്രൂശിൽ ആണിയടിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നു ഞാൻ കണ്ടു. അത് അങ്ങനെ ആയിരുന്നെങ്കിൽ, മറ്റു ഒമ്പത് കല്പനകളും അങ്ങനെ തന്നെയായിരുന്നേനേ; അപ്പോൾ നാലാമത്തേതു ലംഘിക്കുന്നതുപോലെ അവയെല്ലാം ലംഘിക്കാനും നമുക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായേനേ. ദൈവം ശബ്ബത്ത് മാറ്റിയിട്ടില്ലെന്നു ഞാ കണ്ടു; കാരണം അവൻ ഒരിക്കലും മാറുന്നില്ല. എന്നാൽ പാപ്പാ അതിനെ ആഴ്ചയിലെ ഏഴാം ദിവസത്തിൽ നിന്നു ഒന്നാം ദിവസത്തിലേക്കു മാറ്റിയിരിക്കുന്നു; കാരണം അവൻ കാലങ്ങളെയും ന്യായപ്രമാണങ്ങളെയും മാറ്റേണ്ടവനായിരുന്നു.” Early Writings, 32.

ഏഴാം ദിവസത്തെ ശബ്ബത്തിന്റെ സിദ്ധാന്തം ഫിലദെൽഫിയൻ മില്ല പ്രസ്ഥാനമായി ആരംഭിച്ച്, തുടർന്ന് 1856-ൽ ലാവൊദിക്യ മില്ലറൈറ്റ് പ്രസ്ഥാനമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു, പിന്നെ 1863-ൽ ലാവൊദിക്യ ഏഴാം ദിവസത്തെ അഡ്വെന്റിസ്റ്റ് സഭയായി മാറിയ മില്ലറൈറ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനചരിത്രത്തിലെ ആൽഫാ സിദ്ധാന്തമായിരുന്നു. സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് അവസാന ദിവസങ്ങളുടെ ചരിത്രത്തിൽ ഓമേഗാ സിദ്ധാന്തത്തെയും തിരിച്ചറിയുന്നു; അപ്പോ ഒരുലക്ഷത്തി നാല്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ ലാവൊദിക്യ പ്രസ്ഥാ ഒരുലക്ഷത്തി നാല്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ ഫിലദെൽഫിയൻ

പ്രസ്ഥ ാനമായി രൂപാന്ത രപ്പെ ടുന്ന ു. ആൽഫയും ഓമേഗയും ആയ പ്രകാശങ്ങ ൾ ഏഴാം ദിവസത്തെ ശബ്ബ ത്ത ിന്റെ സിദ്ധ ാന്ത ത്ത ാലു അവതാരത്ത ിന്റെ സിദ്ധ ാന്ത ത്ത ാലും പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു

> “ദൈവത്തോടു സഹവാസം പുലർത്തുന്നവർ നീതിയുടെ സൂര്യന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ നടക്കുന്നു. ദൈവസന്നിധിയിൽ തങ്ങളുടെ വഴി ദുഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവർ തങ്ങളുടെ വീണ്ടെടുപ്പുകാരനെ അപമാനിക്കുന്നില്ല. സ്വർഗീയപ്രകാശം അവരുടെ മേൽ പ്രകാശിക്കുന്നു. ഈ ഭൂമിയുടെ ചരിത്രം അവസാനത്തോടടുത്തുവരുമ്പോൾ, ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ളതും അവനോടു ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പ്രവചനങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ളതുമായ അവരുടെ അറിവ് അത്യന്തം വർധിക്കുന്നു. ദൈവദൃഷ്ടിയിൽ അവർ അനന്തമൂല്യമുള്ളവരാണ്; കാരണം അവർ അവന്റെ പുത്രനോടു ഏകതയിൽ ഇരിക്കുന്നു. അവർക്കു ദൈവവചനം അതിശയോന്നതമായ സൗന്ദര്യവും മനോഹാരിതയും ഉള്ളതാകുന്നു. അവർ അതിന്റെ പ്രാധാന്യം ഗ്രഹിക്കുന്നു. സത്യം അവർക്കു വെളിപ്പെടുന്നു. അവതാരസിദ്ധാന്തം സുമൃദുവായ ഒരു ദീപ്തിയാൽ മൂടപ്പെടുന്നു. സകല രഹസ്യങ്ങളെയും തുറന്നു കാണിക്കുന്നതും സകല ദുഷ്കരതകളും പരിഹരിക്കുന്നതുമായ താക്കോൽ തിരുവെഴുത്താകുന്നു എന്നു അവർ കാണുന്നു. വെളിച്ചം സ്വീകരിക്കാനും വെളിച്ചത്തിൽ നടക്കാനും മനസ്സില്ലാതിരുന്നവർ ഭക്തിയുടെ മർമ്മം മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല; എന്നാൽ ക്രൂശ് ഏറ്റെടുത്തു യേശുവിനെ അനുഗമിക്കുവാൻ മടിച്ചിട്ടില്ലാത്തവർ ദൈവത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ വെളിച്ചം കാണും.” The Southern Watchman, April 4, 1905.

“അവതാരസിദ്ധാന്തം” “ഭക്തിയുടെ മർമ്മം” എന്നും വിളിക്കപ്പെടുന്നു.

> വിവാദാതീതമായി ഭക്തിയുടെ രഹസ്യം മഹത്തായതു തന്നേ: ദൈവം ജഡത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനായി, ആത്മാവിൽ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടു, ദൂതന്മാർക്കു ദർശനമായി, ജാതികൾക്കിടയിൽ പ്രസംഗിക്കപ്പെട്ടു, ലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടു, മഹത്വത്തിലേക്കു ഏറ്റെടുക്കപ്പെട്ടു. 1 തിമൊഥെയോസ് 3:16.

“രഹസ്യം” അവസാന തലമുറവരെ മറഞ്ഞുകിടക്കുന്നു; അപ്പോൾ വിശ്വസ്തർ, അവതാരസിദ്ധാന്തം ഏഴാംദിവസ ശബ്ബത്തിന്റെ ഒമേഗ ആകുന്നു എന്ന് കാണുന്നു.

> യുഗങ്ങളോളം തലമുറകളോളം മറഞ്ഞുകിടന്നിരുന്ന ആ രഹസ്യം തന്നേ; എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അവന്റെ വിശുദ്ധന്മാർക്കു വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ജാതികളുടെ ഇടയിൽ ഉള്ള ഈ രഹസ്യത്തിന്റെ മഹത്വസമ്പത്തിന്റെ സമൃദ്ധി എന്തെന്നു ദൈവം അവർക്കു അറിയിക്കുവാൻ ഇച്ഛിച്ചു; അതു നിങ്ങളിൽ ഉള്ള ക്രിസ്തു തന്നേ, മഹത്വത്തിന്റെ പ്രത്യാശ. കൊലൊസ്സ്യർ 1:26, 27.

“മറഞ്ഞ ുകിടന്ന ” ഒരു “രഹസ്യ ം”യെക്ക ുറിച്ച ് സംസാരിക്ക ുന്ന ത്
കൊലൊസ്സ്യ ർ 1:26 ആണെന്ന ത് യുക്ത മാണ്; എന്ന ാൽ ആ രഹസ്യ ം
അന്ത ്യ ദിവസങ്ങ ളിൽ “പ്രകടമാക്ക പ്പെ ടുന്ന ു.” പ്രവചനം മുദ്രവെപ്പ ്
നീക്ക പ്പെ ടുമ്പേ ാൾ പ്രവചനപ്രകാശം പ്രകടമാകുന്ന ു; ഇത് ദാനിയേൽ
പന്ത്ര ണ്ട ാം അധ്യ ായത്ത ിൽ പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന തു
1,260 ദിവസങ്ങ ളുടെ അന്ത ്യ ത്ത ിൽ, അന്ത ്യ കാലത്ത ് ഒരു പ്രവചനത്ത
മുദ്ര നീക്ക പ്പെ ടുന്ന ു. തലമുറകളോളം മറഞ്ഞ ുകിടന്ന ിരുന്ന ആ പ്രവ
മുദ്രവെപ്പ ് നീക്ക പ്പെ ട്ട താകുന്ന ു; ആ പ്രവചനം സത്യ മാണ്, അതു മുദ്രവെപ്പ
നീക്ക പ്പെ ടുമ്പേ ാൾ ഞായറാഴ് ച നിയമസമയത്ത ് ജാതികൾക്ക ു
അറിയിക്ക പ്പെ ടുന്ന “മഹത്വ ം” ആകുന്ന ു. ആ രഹസ്യ ം നിങ്ങ ളിൽ ക്രിസ്
മഹത്വ ത്ത ിന്റെ പ്രത്യ ാശ, എന്ന താകുന്ന ു; അത് ഏഴാം കാഹളം മുഴങ്ങ ു
ദിവസങ്ങ ളിൽ നിറവേറുന്ന ു.

> എന്നാൽ ഏഴാമത്തെ ദൂതന്റെ ശബ്ദത്തിന്റെ ദിവസങ്ങളിൽ, അവൻ കാഹളം മുഴക്കിത്തുടങ്ങുമ്പോൾ, ദൈവത്തിന്റെ മർമ്മം സമാപിക്കേണ്ടതാകുന്നു; അവൻ തന്റെ ദാസന്മാരായ പ്രവാചകന്മാർക്കു പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ തന്നേ. വെളിപ്പാട് 10:7.

വെളിപ്പാടു 10:7-ൽ പ്രതിനിധീകരിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ, ഏഴാം ദൂതന്റെ ശബ്ദം ഏഴാം മാസത്തിലെ പത്താം ദിവസത്തിൽ മുഴങ്ങിത്തുടങ്ങിയത് യുക്തമായ കാര്യമാണ്. ഏഴാം ദൂതൻ മൂന്നാമത്തെ കഷ്ടതയായും പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു; ആദ്യ രണ്ടുകഷ്ടതകളും ഇസ്ലാം ആയിരുന്നു; അങ്ങനെ മൂന്നാമത്തെ കഷ്ടത ഇസ്ലാം ആണെന്നതിന് രണ്ട് സാക്ഷ്യങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നു. ഇസ്ലാമിന്റെ കാഹളം മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാണ് ദൈവത്തിന്റെ മർമ്മം പൂർത്തിയാകുന്നത്.

ഏഴാം കാഹളത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ, നിങ്ങളിൽ ഉള്ള ക്രിസ്തുവെന്ന രഹസ്യമോ, അല്ലെങ്കിൽ ക്രിസ്തു മനുഷ്യമാംസം ധരിച്ചപ്പോൾ അവനിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും ചേർന്ന ഐക്യമോ ആയ അവതാരസിദ്ധാന്തത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, ഒരു ലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തിൽ ഉൾപ്പെടുവാൻ അഭിലഷിക്കുന്നവർ അത്യന്തപരിശുദ്ധസ്ഥലത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ ആവശ്യമായ എണ്ണയും വിശ്വാസവും തങ്ങളിലുണ്ടോ എന്ന കാര്യത്തിൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെടും. അവർ മടിച്ചുനിൽക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇരുട്ട് അവരുടെ മേൽ വീഴും; അവർ കുഞ്ഞാടിനെ അവൻ പോകുന്നിടത്തൊക്കെയും അനുഗമിക്കുകയാണെങ്കിൽ, പെട്ടകത്തിനകത്തേക്ക് നോക്കേണ്ടതിന്നു അവർ നയിക്കപ്പെടും. ആ പെട്ടകത്തിൽ അവർ ഏഴാം ദിവസത്തെ ശബ്ബത്ത് സിദ്ധാന്തവും അവതാരസിദ്ധാന്തവും കണ്ടെത്തും.

ഈ രണ്ട ു ഉപദേശങ്ങ ൾ എത്രമാത്രം പ്രാധാന്യ മുള്ള തായാലും, ഞാൻ ശ്രദ്ധ
കേന്ദ്ര ീകരിക്ക ുന്ന ത് ആൽഫയും ഒമേഗയും എന്ന പ്രകാശങ്ങ ളിലല്ല ; മ
ദൈവജനങ്ങ ൾ സ്വ ർഗ്ഗ ീയ വിശുദ്ധ മന്ദ ിരത്ത ിൽ പ്രവേശിച്ച ു
നിയമപെട്ട കത്ത ിലേക്ക ് നോക്ക ുന്ന തായി പ്രവാചകസ്ത്രീ
ചിത്രീകരിച്ച തിലാണു. അന്ത ്യ ദിവസങ്ങ ളിൽ, ഒരു ലക്ഷ ം

നാല പ്ത്ത ിനാലായിരത്ത ിന്റെ ചരിത്രത്ത ിൽ, തുറന്ന ിരിക്ക ുന്ന പെ
ദർശിപ്പ ാൻ അവർ അതിപരിശുദ്ധ സ്ഥ ലത്തേ ക്ക ു കൊണ്ട ുപോകപ്പെ
ഒരു ഘട്ട ം ഉണ്ട ായിരിക്കേ ണ്ട തുണ്ട ്.

അവസാന നാളുകളിൽ ദൈവജനത്തെ പ്രവാചകന്മാർ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നുവെന്നു വിശ്വസിക്കാനുള്ള വിശ്വാസവും, സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് ബൈബിളിലെ മറ്റു ഏതു പ്രവാചകന്റെയും പോലെ എല്ലാ വിധത്തിലും അത്രത്തോളം തന്നേ പ്രചോദിതയായിരുന്നു എന്ന വിശ്വാസവും നിങ്ങൾക്കുണ്ടെങ്കിൽ—ഞാൻ ഇപ്പോൾ അവതരിപ്പിച്ച പ്രയോഗം സത്യമായി അംഗീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് പറയുന്നതുപോലെ, 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് വിശ്വസ്തർ ചെയ്തതുപോലെ, ഒരു ലക്ഷം നാൽപ്പത്തിനാലായിരം പേർ വിശ്വാസത്താൽ ക്രിസ്തുവിനെ അനുഗമിച്ച് അതിപരിശുദ്ധസ്ഥലത്തേക്കു പ്രവേശിക്കേണ്ടതാണ്. അന്നു രണ്ടുവിഭാഗങ്ങൾ വെളിപ്പെട്ടു: വിശ്വാസത്താൽ അകത്ത് പ്രവേശിക്കാൻ നിരസിച്ചവർ, അകത്ത് പ്രവേശിച്ചവർ.

> "ക്രിസ ്തുവിന്റെ ആദ്യ ാഗമത്ത ിന്റെ പ്രഖ്യ ാപനത്ത ിലേക്ക ു എന്നെ
> വീണ്ട ും ശ്രദ്ധ ിപ്പ ിക്ക പ്പെ ട്ട ു. യേശുവിന്റെ വഴി ഒരുക്ക ുവാൻ
> ഏലിയാവിന്റെ ആത്മ ാവിലും ശക്ത ിയിലും യോഹന്ന ാൻ
> അയക്ക പ്പെ ട്ട ു. യോഹന്ന ാന്റെ സാക്ഷ ്യ ം തള്ള ിക്ക ളഞ്ഞ വർ
> യേശുവിന്റെ ഉപദേശങ്ങ ളിൽനിന്ന ു പ്രയോജനം പ്രാപിച്ച ില്ല . അവന്റെ
> വരവിനെ മുൻകൂട്ട ി അറിയിച്ച സന്ദേ ശത്തേ ാടുള്ള അവരുടെ
> വിരോധം, അവൻ മശീഹയാണെന്ന ഏറ്റ വും ശക്ത മായ
> തെളിവുപോലും അവർക്ക ് എളുപ്പ ത്ത ിൽ സ്വ ീകരിക്ക ാനാകാത്ത
> സ്ഥ ാനത്തേ ക്ക ു അവരെ കൊണ്ട ുചെന്ന ു. യോഹന്ന ാന്റെ സന്ദേ ശ
> നിരസിച്ച വരെ ഇനിയും അകലെയേക്ക ു നീങ്ങ ിക്കെ ാണ്ട ുപോകുവാൻ,
> ക്രിസ ്തുവിനെ നിരസിക്ക ുകയും ക്രൂശിക്ക ുകയും ചെയ്യ ുവാൻ സാത്ത ാൻ
> പ്രേരിപ്പ ിച്ച ു. ഇങ്ങ നെ ചെയ ്തതിലൂടെ അവർ തങ്ങ ളെത്ത ന്നെ
> പെന്തെ ക്കെ ാസ ്തുദിനത്ത ിലെ അനുഗ്രഹം സ്വ ീകരിക്ക ാനാകാത്ത
> സ്ഥ ാനത്ത ് വെച്ച ു; ആ അനുഗ്രഹം അവരെ സ്വ ർഗീയ
> വിശുദ്ധ മന്ദ ിരത്ത ിലേക്ക ുള്ള വഴി പഠിപ്പ ിച്ചേ നേ. ദേവാലയത്ത ി
> തിരശ്ശ ീല പിളർന്ന ത് യെഹൂദന്മ ാരുടെ യാഗങ്ങ ളും ആചാരങ്ങ ളും ഇനി
> സ്വ ീകരിക്ക പ്പെ ടുകയില്ലെ ന്ന തു കാണിച്ച ു. മഹായാഗം
> അർപ്പ ിക്ക പ്പെ ട്ട ിരുന്ന ു, അതു സ്വ ീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ുമിരുന്ന ു;
> പെന്തെ ക്കെ ാസ ്തുദിനത്ത ിൽ ഇറങ്ങ ിയ പരിശുദ്ധ ാത്മ ാവ് ശിഷ്യ ന്മ
> മനസ്സ ുകളെ ഭൗമിക വിശുദ്ധ മന്ദ ിരത്ത ിൽനിന്ന ു സ്വ ർഗീയ
> വിശുദ്ധ മന്ദ ിരത്ത ിലേക്ക ു തിരിച്ച ു, അവിടെ യേശു തന്റെ സ്വ ന്ത ം
> രക്ത ത്ത ാൽ പ്രവേശിച്ച ിരുന്ന തും, തന്റെ പ്രായശ്ച ിത്ത ത്ത ിന്റെ
> അനുഗ്രഹങ്ങ ൾ ശിഷ്യ ന്മ ാരിൽ ചൊരിയുന്ന തിനായിരുന്ന തും
> ആകുന്ന ു. എന്ന ാൽ യെഹൂദന്മ ാർ പൂർണ്ണ മായ അന്ധ കാരത്ത ിൽ
> വിടപ്പെ ട്ട ു. രക്ഷ യുടെ പദ്ധ തിയെക്ക ുറിച്ച ു അവർക്ക ്
> ലഭിച്ചേ നേയായിരുന്ന സർവ്വ പ്രകാശവും അവർ നഷ്ട പ്പെ ടുത്ത ി, ഇന്ന
> തങ്ങ ളുടെ പ്രയോജനശൂന്യ മായ യാഗങ്ങ ളിലും വഴിപാടുകളിലും
> ആശ്രയിച്ച ു. സ്വ ർഗീയ വിശുദ്ധ മന്ദ ിരം ഭൗമിക വിശുദ്ധ മന്ദ ിരത്ത ിന്റെ

സ്ഥ ാനം ഏറ്റെ ടുത്ത ിരുന്ന ു, എങ്ക ിലും ആ മാറ്റ ത്തെ ക്ക ുറിച്ച ു അ
യാതൊരു അറിവും ഉണ്ട ായിരുന്ന ില്ല . ആകയാൽ വിശുദ്ധ സ്ഥ ലത്ത ി
(ക്രിസ ്തുവിന്റെ മധ്യ സ്ഥ തയാൽ അവർക്ക ് (പ്രയോജനം ലഭിക്ക ാനായില്ല

“ക്രിസ്തുവിനെ നിരസിച്ചും ക്രൂശിച്ചും കളഞ്ഞ യെഹൂദരുടെ പ്രവൃത്തിപഥത്തെ അനേകർ ഭയഭക്തിയോടെ നോക്കുന്നു; അവന്റെ ലജ്ജാകരമായ അപമാനങ്ങളുടെ ചരിത്രം വായിക്കുമ്പോൾ, തങ്ങൾ അവനെ സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നും, പത്രോസ് ചെയ്തതുപോലെ അവനെ നിഷേധിക്കുകയില്ലായിരുന്നു എന്നും, യെഹൂദർ ചെയ്തതുപോലെ അവനെ ക്രൂശിക്കുകയില്ലായിരുന്നു എന്നും അവർ ചിന്തിക്കുന്നു. എന്നാൽ എല്ലാവരുടെയും ഹൃദയങ്ങൾ വായിക്കുന്ന ദൈവം, അവർ യേശുവിനോടു അനുഭവിക്കുന്നതായി അവകാശപ്പെട്ട ആ സ്നേഹം പരീക്ഷണത്തിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഒന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശം സ്വീകരിക്കപ്പെട്ട വിധത്തെ സ്വർഗ്ഗമൊക്കെയും ഏറ്റവും ആഴത്തിലുള്ള താൽപര്യത്തോടെ നിരീക്ഷിച്ചു. എന്നാൽ യേശുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നു അവകാശപ്പെട്ടും, ക്രൂശിന്റെ കഥ വായിക്കുമ്പോൾ കണ്ണുനീർ ചിന്തുകയും ചെയ്തിരുന്ന അനേകർ, അവന്റെ വരവിന്റെ സുവിശേഷത്തെ പരിഹസിച്ചു. സന്ദേശം സന്തോഷത്തോടെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനുപകരം, അതൊരു വഞ്ചനയാണെന്ന് അവർ പ്രഖ്യാപിച്ചു. അവന്റെ പ്രത്യക്ഷതയെ സ്നേഹിച്ചവരെ അവർ ദ്വേഷിക്കുകയും, അവരെ സഭകളിൽനിന്നു പുറത്താക്കുകയും ചെയ്തു. ഒന്നാം സന്ദേശം നിരസിച്ചവർക്ക് രണ്ടാമത്തേതിൽനിന്നും പ്രയോജനം ലഭിക്കാനായില്ല; അർദ്ധരാത്രിനാദത്താൽപോലും അവർക്ക് പ്രയോജനം ലഭിച്ചില്ല; ആ നാദം അവരെ വിശ്വാസത്താൽ യേശുവിനോടുകൂടെ സ്വർഗ്ഗീയ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്തേക്കു പ്രവേശിപ്പാൻ തയ്യാറാക്കേണ്ടതായിരുന്നു. മുൻപുണ്ടായിരുന്ന ആ രണ്ടു സന്ദേശങ്ങളെയും നിരസിച്ചതിനാൽ, മൂന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തിൽ യാതൊരു വെളിച്ചവും അവർ കാണാതിരിക്കത്തക്കവിധം അവരുടെ വിവേകം ഇരുണ്ടുപോയിരിക്കുന്നു; ആ സന്ദേശം അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്തേക്കുള്ള വഴി കാണിക്കുന്നു. യെഹൂദർ യേശുവിനെ ക്രൂശിച്ചതുപോലെ, നാമമാത്രമായ സഭകൾ ഈ സന്ദേശങ്ങളെ ക്രൂശിച്ചുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ കണ്ടു; അതുകൊണ്ടു അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്തേക്കുള്ള വഴിയെക്കുറിച്ചു അവർക്കു യാതൊരു അറിവും ഇല്ല, അവിടെ യേശു നടത്തുന്ന മദ്ധ്യസ്ഥപ്രവർത്തനത്തിൽനിന്നു അവർക്ക് പ്രയോജനം ലഭിക്കയും ചെയ്യില്ല. തങ്ങളുടെ നിർഫലമായ യാഗങ്ങൾ അർപ്പിച്ചിരുന്ന യെഹൂദരെപ്പോലെ, യേശു വിട്ടുപോയിരിക്കുന്ന ആ വിഭാഗത്തിലേക്കു അവർ തങ്ങളുടെ നിർഫലമായ പ്രാർത്ഥനകൾ അർപ്പിക്കുന്നു; ഈ വഞ്ചനയിൽ സന്തുഷ്ടനായ സാത്താൻ, ഒരു മതപരമായ സ്വഭാവം ധരിച്ച്, ക്രിസ്ത്യാനികളാണെന്നു അവകാശപ്പെടുന്ന ഇവരുടെ മനസ്സുകളെ തനിക്കരികിലേക്കു നയിക്കുന്നു; തന്റെ ശക്തിയാലും, തന്റെ അടയാളങ്ങളാലും, അസത്യമായ അത്ഭുതങ്ങളാലും പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ട്, അവരെ തന്റെ കണിയിൽ ഉറപ്പിച്ചിരുത്തുന്നു.”
Early Writings, 259–261.

പിന്ന ാലെയുള്ള ദിവസങ്ങ ളിലെ പ്രാചീന പ്രവാചകസ്ത്രീയായ സഹോദരി വൈറ്റ ിന്റെ ആൽഫാ ചരിത്രമായ മില്ല റൈറ്റ ുകളുടെ കാലത്ത ് ഉണ്ട ായ അതേ ചരിത്രത്തെ ദൃഷ്ട ാന്ത മാക്ക ുന്ന തിനായി, യോഹന്ന ാൻ സ ്നാപകന്റെയും ക്രിസ ്തുവിന്റെയും ചരിത്രത്ത ിലെ പുരോഗമനപരമായ പരീക്ഷ ണപ്രക്രിയയെ സഹോദരി വൈറ്റ ് ചൂണ്ട ിക്ക ാണിക്ക ുന്ന ു; ആ ചരിത്രത്ത ിന്റെ അവസാനം യെഹൂദർ സമ്പ ൂർണ്ണ അന്ധ കാരത്ത ിൽ ആകുകയായിരുന്ന ു. ആരംഭത്ത ിലെ ജീവൻ-മരണം സംബന്ധ ിച്ച പരീക്ഷ ണം അതിപരിശുദ്ധ സ്ഥ ലത്തേ ക്ക ് പ്രവേശിക്ക ുന്ന തിലോ ചെയ്യ ാൻ വിസമ്മ തിക്ക ുന്ന തിലോ ആയിരുന്ന ു. അങ്ങ നെ ചെയ്യ ാൻ വിസമ്മ തിച്ച തിനാൽ, ക്രിസ ്തുവിന്റെ ചരിത്രത്ത ിൽ കലഹപ്രിയരായ യെഹൂദന്മ ാരുടെ മേൽ വന്ന അതേ അന്ധ കാരം മില്ല റൈറ്റ ് ചരിത്രത്ത ി കലാപകാരികളുടെ മേലും വന്ന ു.

യേശു എപ്പോഴും ഒരു കാര്യത്തിന്റെ അവസാനം, അതിന്റെ ആരംഭത്തോടൊപ്പം ദൃഷ്ടാന്തമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ട്, 1844 ഒക്ടോബർ 22-ലെ പരീക്ഷയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്, സഹോദരി വൈറ്റ് അതിപരിശുദ്ധസ്ഥാനത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി തുറന്നിരിക്കുന്ന പെട്ടകത്തെ നിരീക്ഷിച്ചപ്പോൾ, അത് ഒരു നൂറ്റി നാല്പത്തിനാലായിരം പേർ കുഞ്ഞാടിനെ അനുഗമിച്ച് അതിപരിശുദ്ധസ്ഥാനത്തിലേക്ക് പോകുന്നതിലോ അല്ലെങ്കിൽ പൂർണ്ണമായ നിത്യാന്ധകാരത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നതിലോ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുമെന്ന് തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. ഈ സത്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനപ്രതിപാദ്യം, പ്രാചീന പ്രവാചകന്മാർ തങ്ങളുതന്നെ രേഖപ്പെടുത്തിയ സാക്ഷ്യത്തിന്റെ ഭാഗമാകുമ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ അന്ത്യദിനജനത്തെ ദൃഷ്ടാന്തമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നു എന്നതു മനസ്സിലാക്കുന്ന ഒരു വിശ്വാസത്തിന്മേലാണ്. സഹോദരി വൈറ്റ് ഇരു വർഗ്ഗങ്ങളെയും ദൃഷ്ടാന്തമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

> "ഈ നിരാശാവസ്ഥയിൽ ആയിരിക്കുമ്പോൾ എന്റെ മനസ്സിൽ ആഴത്തിലുള്ള സ്വാധീനം ചെലുത്തിയ ഒരു സ്വപ്നം ഞാൻ കണ്ടു. അനേകർ ഒഴുകിച്ചെല്ലുന്ന ഒരു ദേവാലയം ഞാൻ കാണുന്നതായി ഞാൻ സ്വപ്നം കണ്ടു. സമയം അവസാനിക്കുമ്പോൾ ആ ദേവാലയത്തിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചവർക്കു മാത്രമേ രക്ഷ ഉണ്ടാകൂ. പുറത്തു ശേഷിക്കുന്ന എല്ലാവരും എന്നേക്കുമായി നശിച്ചുപോകും. പുറത്തുള്ള ജനക്കൂട്ടങ്ങൾ തങ്ങൾക്കുതന്നെയുള്ള വിവിധ വഴികളിൽ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ, ദേവാലയത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നവരെ പരിഹസിക്കുകയും ഉപഹസിക്കുകയും ചെയ്തു; ഈ സുരക്ഷാപദ്ധതി കപടബുദ്ധിയോടെ ആസൂത്രണം ചെയ്ത ഒരു വഞ്ചന മാത്രമാണെന്നും, യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒഴിഞ്ഞുമാറേണ്ട യാതൊരു അപകടവും ഇല്ലെന്നും അവർ അവരോടു പറഞ്ഞു. ചുമരുകൾക്കുള്ളിലേക്ക് അവരെ വേഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നത് തടയുന്നതിനായി ചിലരെ അവർ പിടിച്ചുകൂടുകയും ചെയ്തു.
>
> "പരിഹാസത്ത ിന് വിധേയയാകുമോ എന്ന ു ഭയന്ന ്, ജനക്ക ൂട്ട ം പിരിഞ്ഞ ുപോകുന്ന തുവരെ, അല്ലെ ങ്ക ിൽ അവർ അറിയാതെ എനിക്ക ്

അകത്ത ു കടക്ക ാനാകുന്ന തുവരെ കാത്ത ിരിക്ക ുക തന്നെ യാണ്
ഉചിതമെന്ന ് ഞാൻ വിചാരിച്ച ു. എന്ന ാൽ എണ്ണ ം കുറയുന്ന തിന് പകരം
വർധിച്ച ുകൊണ്ട ിരുന്ന ു; താമസിച്ച ുപോകുമോ എന്ന ഭയത്ത ിൽ ഞാൻ
അതിവേഗം വീട്ട ിൽ നിന്ന ് പുറപ്പെ ട്ട ു ജനക്ക ൂട്ട ത്തെ തള്ള ിച്ചെ ല്ല
മുന്നേ ാട്ട ുപോയി. ദേവാലയത്ത ിലെത്ത ണമെന്ന എന്റെ ഉത്കണ ്ഠയിൽ
എന്നെ ചുറ്റ ിയിരുന്ന തിരക്ക ിനെ ഞാൻ ശ്രദ്ധ ിച്ച ുമില്ല , പരിഗണിച്ച ുമ
കെട്ട ിടത്ത ിനകത്ത ു കടന്ന പ്പോ ാൾ, ആ വിശാലമായ ദേവാലയം ഒരു
മഹത്ത ായ ഏകസ ്തംഭംകൊണ്ട ാണ് താങ്ങ ിക്കൊ ാണ്ട ിരിക്ക ുന്ന
ഞാൻ കണ്ട ു; അതിലേക്ക ു ഒരു കുഞ്ഞ ാടിനെ കെട്ട ിയിരുന്ന തും, അത്
മുഴുവനും കീറിമുറിഞ്ഞ ും രക്ത സ്രാവത്തേ ാടെ
കിടക്ക ുന്ന തുമായിരുന്ന ുവും ഞാൻ കണ്ട ു. അവിടെ
സന്ന ിഹിതരായിരുന്ന ഞങ്ങ ൾക്ക ു, ഈ കുഞ്ഞ ാട് നമ്മ ുടെ നിമിത്ത
കീറിപ്പ ിഴിഞ്ഞ ും മർദിക്ക പ്പെ ട്ട ുമാണെന്ന ു അറിയുന്ന തുപോലെ
തോന്ന ി. ദേവാലയത്ത ിൽ പ്രവേശിച്ച എല്ല ാവരും അതിന്റെ മുമ്പ ാകെ
വന്ന ് തങ്ങ ളുടെ പാപങ്ങ ൾ ഏറ്റ ുപറയേണ്ട തായിരുന്ന ു.

“കുഞ്ഞാടിന്റെ മുമ്പിൽ തന്നേ ഉയർത്തപ്പെട്ടിരുന്ന ഇരിപ്പിടങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവയുടെമേൽ അത്യന്തം ആനന്ദഭരിതരായി തോന്നുന്ന ഒരു സമൂഹം ഇരുന്നിരുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ പ്രകാശം അവരുടെ മുഖങ്ങളിൽ പ്രകാശിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നി; അവർ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുകയും, ദൂതന്മാരുടെ സംഗീതംപോലെ അനുഭവപ്പെട്ട ആനന്ദഭരിതമായ നന്ദിസ്തോത്രഗീതങ്ങൾ ആലപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇവർ തന്നേ കുഞ്ഞാടിന്റെ സന്നിധിയിൽ മുമ്പേ വന്നവരും, തങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ ഏറ്റുപറഞ്ഞവരും, ക്ഷമ പ്രാപിച്ചവരും, ഇപ്പോൾ ഏതോ ആനന്ദകരമായ സംഭവത്തെ സന്തോഷപൂർവ്വമായ പ്രത്യാശയോടെ കാത്തിരുന്നവരും ആയിരുന്നു.”

“ഞാൻ കെട്ടിടത്തിനകത്ത് പ്രവേശിച്ചശേഷവും ഒരു ഭയം എന്നെ കീഴടക്കി; ഈ ജനങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ താഴ്ത്തിക്കൊള്ളേണ്ടിവരും എന്ന ലജ്ജാബോധവും എന്നിൽ വന്നു. എങ്കിലും ഞാൻ മുന്നോട്ടു നീങ്ങേണ്ടിവന്നതുപോലെ തോന്നി; ആട്ടിൻകുട്ടിയുടെ നേരെ മുഖം തിരിക്കേണ്ടതിന്നു തൂണിനെ ചുറ്റി ഞാൻ മന്ദഗതിയിൽ മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു കാഹളം മുഴങ്ങി, ദേവാലയം കുലുങ്ങി, ഒത്തുകൂടിയിരുന്ന വിശുദ്ധന്മാരിൽനിന്ന് ജയഘോഷങ്ങൾ ഉയർന്നു, ഭയങ്കരമായ ഒരു പ്രകാശം ആ കെട്ടിടത്തെ പ്രകാശിപ്പിച്ചു; പിന്നെ എല്ലാം ഗാഢാന്ധകാരമായി. ആനന്ദിതരായിരുന്ന ജനങ്ങൾ എല്ലാവരും ആ പ്രകാശത്തോടുകൂടെ അപ്രത്യക്ഷരായി; രാത്രിയുടെ നിശ്ശബ്ദ ഭീകരതയിൽ ഞാൻ ഒറ്റയ്ക്കു ശേഷിച്ചു. ഞാൻ മനോവ്യഥയോടെ ഉണർന്നു; ഞാൻ സ്വപ്നം കണ്ടതായിരുന്നു എന്ന് തന്നെയേറെക്കുറെ എന്നെത്തന്നെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. എന്റെ നാശവിധി നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നും, കർത്താവിന്റെ ആത്മാവ് എന്നെ വിട്ടുപോയിരിക്കുന്നു, ഇനി ഒരിക്കലും മടങ്ങിവരാതിരിക്കാനായി എന്നും എനിക്കു തോന്നി.”

“ഇതിന് തൊട്ടുപിന്നാലെ എനിക്കു മറ്റൊരു സ്വപ്നം ഉണ്ടായി. ഞാൻ അത്യന്തം നിരാശയിൽ മുഖം കൈകളിൽ മൂടി ഇരിക്കുകയായിരുന്നു; ഇങ്ങനെ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു: യേശു ഭൂമിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നെ ഞാൻ അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു, അവന്റെ പാദങ്ങളിൽ വീണു, എന്റെ സകല ദുഃഖങ്ങളും അവനോടു പറയും. അവൻ എന്നെ തള്ളിക്കളയുകയില്ല; അവൻ എനിക്കു കരുണ കാണിക്കും; ഞാൻ അവനെ എപ്പോഴും സ്നേഹിക്കുകയും സേവിക്കുകയും ചെയ്യും. അപ്പോഴേക്കും വാതിൽ തുറന്നു, മനോഹരമായ രൂപവും മുഖകാന്തിയും ഉള്ള ഒരുവൻ അകത്തു കടന്നു വന്നു. അവൻ കരുണയോടെ എന്നെ നോക്കി പറഞ്ഞു: ‘നിനക്കു യേശുവിനെ കാണണമോ? അവൻ ഇവിടെ ഉണ്ട്; നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവനെ കാണാം. നിനക്കുള്ള സകലവും എടുത്തുകൊണ്ട് എന്നെ അനുഗമിക്കൂ.’”

ഇത് ഞാൻ വിവരണാതീതമായ ആനന്ദത്തോടെ കേട്ടു; അതീവ സന്തോഷത്തോടെ എന്റെ ചെറിയ സകല സ്വത്തുക്കളും, വിലമതിക്കപ്പെട്ട എല്ലാ ചെറുവിലപ്പെട്ട വസ്തുക്കളും ശേഖരിച്ച്, എന്റെ വഴികാട്ടിയെ പിന്തുടർന്നു. അവൻ എന്നെ കുത്തനെയും പുറമേയ്ക്ക് ദുർബലമായി തോന്നുന്നതുമായ ഒരു പടിപ്പുരയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. ഞാൻ പടികൾ കയറിത്തുടങ്ങുമ്പോൾ, തലകറങ്ങി വീഴാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു എന്റെ കണ്ണുകൾ മേലോട്ടു തന്നെ പതിയിരിക്കണമെന്ന് അവൻ എന്നെ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകി. കുത്തനെയുള്ള ആ കയറ്റം കയറിക്കൊണ്ടിരുന്ന മറ്റുപലരും മുകളിലെത്തുന്നതിനു മുമ്പേ വീണുപോയി.

“അവസാനമായി ഞങ്ങൾ അവസാന പടിയിലേക്കെത്തി, ഒരു വാതിലിന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നു. ഇവിടെ എന്റെ വഴികാട്ടി, ഞാൻ എന്നോടുകൂടെ കൊണ്ടുവന്നിരുന്ന സകല വസ്തുക്കളും ഉപേക്ഷിക്കണമെന്ന് എന്നോടു നിർദേശിച്ചു. ഞാൻ സന്തോഷപൂർവ്വം അവയെ താഴെ വെച്ചു; തുടർന്ന് അവൻ വാതിൽ തുറന്നു, അകത്തു കടക്കുവാൻ എന്നോടു കല്പിച്ചു. ഒരു നിമിഷത്തിനകം ഞാൻ യേശുവിന്റെ സന്നിധിയിൽ നിന്നു. ആ മനോഹരമായ മുഖഭാവത്തെ തെറ്റിച്ചറിയുവാൻ ഒരുവിധവും സാധ്യമായിരുന്നില്ല. കരുണയും മഹിമയും നിറഞ്ഞ ആ ഭാവം മറ്റാരുടേതുമായിരിക്കാനാവില്ല. അവന്റെ ദൃഷ്ടി എന്നിലേയ്ക്കു പതിഞ്ഞപ്പോൾ, എന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഓരോ സാഹചര്യവും എന്റെ അന്തർഹൃദയത്തിലെ എല്ലാ ചിന്തകളും വികാരങ്ങളും അവൻ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ ഉടനെ മനസ്സിലാക്കി.”

“അവിടുത്തെ ദൃഷ്ടിയിൽനിന്ന് എന്നെത്തന്നെ മറച്ചുവെക്കാൻ ശ്രമിച്ചു; അവിടുത്തെ പരിശോധിച്ചറിയുന്ന നേത്രങ്ങളെ സഹിക്കുവ എനിക്കാവില്ലെന്ന് എനിക്കു തോന്നി. എന്നാൽ അവിടുന്നു പുഞ്ചിരിയോടെ അടുത്തുവന്നു, തന്റെ കൈ എന്റെ തലമേൽ വെച്ചു: ‘ഭയപ്പെടേണ്ട’ എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. അവിടുത്തെ മധുരസ്വരത്തിന് നാദം, മുമ്പ് ഒരിക്കലും അനുഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സന്തോഷത്തോടെ

എന്റെ ഹൃദയത്തെ ആവേശഭരിതമാക്ക ി. ഒരു വാക്ക ുപോലും ഉച്ച രിക്ക ുവാൻ എനിക്ക തിയായ ആനന്ദ ം നിറഞ്ഞ ിരുന്ന തിനാൽ, വികാരാവേശത്ത ിൽ കീഴടങ്ങ ി അവിടുത്തെ പാദങ്ങ ളിൽ സാഷ്ട ാംഗം വീണു. ഞാൻ അവിടെ അശക്ത യായി കിടന്ന ുകൊണ്ട ിരിക്ക ുമ്പേ ാൾ, സൗന്ദ ര്യ ത്ത ിന്റെയും മഹിമയുടെയും ദൃശ്യ ങ്ങ ൾ എന്റെ മുമ്പ ിലൂടെ കടന്ന ുപോയി; സ്വ ർഗ്ഗ ത്ത ിന്റെ സുരക്ഷ യിലും സമാധാനത്ത ിലും ഞാൻ എത്ത ിച്ചേ ർന്ന ുവെന്ന ് എനിക്ക ു തോന്ന ി. ഒടുവിൽ എന്റെ ശക്ത മടങ്ങ ിവന്ന ു, ഞാൻ എഴുന്നേ റ്റ ു. യേശുവിന്റെ സ്നേഹനേ്രത്രങ്ങ ൾ ഇപ്പേ ാഴും എനിക്ക ുമേൽ പതിഞ്ഞ ിരുന്ന ു; അവിടുത്തെ പുഞ്ച ിരി എന്റെ ആത്മ ാവിനെ ആനന്ദ ത്തേ ാടെ നിറച്ച ു. അവിടുത്തെ സാന്ന ിധ്യ ം എന്ന ിൽ വിശുദ്ധ മായ ഭക്ത ിയും വിവരണാതീതമായ സ്നേഹവും നിറച്ച ു."

"ഇപ്പോൾ എന്റെ വഴികാട്ടി വാതിൽ തുറന്നു; ഞങ്ങൾ ഇരുവരും പുറത്തേക്കു കടന്നു. ഞാൻ പുറത്തുവെച്ചിട്ടിരുന്ന എല്ലാസാധനങ്ങളും വീണ്ടും എടുത്തുകൊള്ളുവാൻ അവൻ എന്നോടു കല്പിച്ചു. അത് ചെയ്തശേഷം, അടുത്തുകെട്ടി ചുരുട്ടിയ നിലയിലുള്ള ഒരു പച്ച നൂൽക്കയർ അവൻ എനിക്കു കൈമാറി. യേശുവിനെ കാണുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ, അതിനെ എന്റെ വക്ഷസ്സിൽനിന്നു എടുത്തു പരമാവധി നീട്ടുവാനും, അത് എന്റെ ഹൃദയത്തോടടുത്തു വയ്ക്കുവാനും അവൻ നിർദേശിച്ചു. വളരെ നേരം അതിനെ ചുരുട്ടിയ നിലയിൽവെക്കരുതെന്നും, അങ്ങനെ ചെയ്താൽ അത് കുരുങ്ങിപ്പോകുകയും നേരെയാക്കുവാൻ പ്രയാസമാകുകയും ചെയ്യുമെന്നു അവൻ എന്നെ ജാഗ്രതപ്പെടുത്തി. ഞാൻ ആ നൂൽക്കയർ എന്റെ ഹൃദയത്തോടടുത്തു വച്ചു, കർത്താവിനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടും, ഞാൻ കണ്ടുമുട്ടിയ ഏവർക്കും യേശുവിനെ എവിടെ കണ്ടെത്താമെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടും, ഇടുങ്ങിയ പടികൾ സന്തോഷത്തോടെ ഇറങ്ങി. ഈ സ്വപ്നം എനിക്കു പ്രത്യാശ നല്കി. ആ പച്ച നൂൽക്കയർ എന്റെ മനസ്സിൽ വിശ്വാസത്തെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു; ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിക്കുന്നതിന്റെയും അതിന്റെ സൗന്ദര്യവും ലാളിത്യവും എന്റെ ആത്മാവിൽ ഉദിച്ചു തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു." Testimonies, volume 1, 27–29.

1844-ലെ ആഗസ്റ്റ് 17-ന് എക്സിറ്റർ ക്യാമ്പ് മീറ്റിംഗ് അവസാനിച്ചതുമുതൽ ഒക്ടോബർ 22 വരെ അറുപത്താറ് ദിവസങ്ങളായിരുന്നു. ആ അറുപത്താറ് ദിവസങ്ങൾ അർദ്ധരാത്രിയിലെ നിലവിളിയുടെ പ്രഖ്യാപനകാലത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; പത്ത് കന്യകമാരുടെ ഉപമയുടെ സന്ദർഭത്തിൽ, അന്നു സന്ദേശം പ്രഖ്യാപിച്ചവർ എണ്ണ ഉണ്ടായിരുന്നവരെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അന്നു സന്ദേശം പ്രഖ്യാപിക്കാതിരുന്നവർക്ക് എണ്ണ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഉപമയിൽ, താമസിക്ക ുന്ന കാലത്ത ിന്റെ ആരംഭത്ത ിലായിരുന്ന ു വിവാഹം നടന്ന ത്. നിയമാനുസൃതമായ വിവാഹം നടന്ന ു; തുടർന്ന ്, വിവാഹം ദാമ്പ ത്യ സമ്പ ൂർണ്ണ തയിലെത്ത ിക്ക ാൻ അനുവാദം നൽകുന്ന യോജിച്ച താണോ എന്ന ് വരന്റെ പിതാവ് തീരുമാനിക്ക ുന്ന തുവരെ

എല്ല ാവരും തങ്ങ ളുടെ വീടുകളിലേക്ക ് മടങ്ങ ി കാത്ത ിരുന്ന ു. ആദ്യ വിവാഹത്ത ിന്റെയും അർദ്ധ രാ്രതിയിലെ രണ്ട ാം ചടങ്ങ ിന്റെയും ഇടയിൽ സംഭവിച്ച അവിശ്വ സ ്തത വ്യ ഭിചാരമായി കണക്ക ാക്ക ിയിരുന്ന ു. താമസിക്ക ുന്ന കാലം, ഒരു നിശ്ച ിത കാലയളവിൽ വധുവിനെക്ക ുറിച്ച ് എന്ത ു സംഭവിക്ക ുന്ന ു എന്ന ു കണ്ട റിയാൻ വരന്റെ പിതാവ് കാത്ത ിരുന്ന തിനെ അടിസ്ഥ ാനപ്പെ ടുത്ത ിയതായിരുന്ന ു. അവൾ ഗർഭിണിയായിരുന്നേ ാ?

പിതാവ് എല്ലാം സുസ്ഥിരമാണെന്ന് തീരുമാനിച്ചപ്പോൾ അർദ്ധരാത്രിയിലെ ഘോഷയാത്ര ആരംഭിച്ചു; പകലിൽ ഫലസ്തീന്റെ അസഹനീയമായ ചൂട് ഒഴിവാക്കുന്നതിനായി അത് രാത്രിയിലാണ് ആരംഭിച്ചത്. ഈ കാരണത്താൽ, ഉപമയിലെ കന്യകമാരായ വധുവിന്റെ സഹചാരിണികൾക്ക്, വിവാഹത്തിലേക്കുള്ള ഘോഷയാത്ര ആരംഭിച്ചുവെന്ന് അറിയിക്കുന്ന അർദ്ധരാത്രിയിലെ നിലവിളിക്കായി, രാത്രിയിൽ നടക്കേണ്ടിയിരുന്ന ആ ഘോഷയാത്രയ്ക്കായി, സ്വന്തം വിളക്കും എണ്ണയുടെ സംഭരണവും ഒരുക്കി കാത്തിരിക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. എക്സെറ്ററിൽ അർദ്ധരാത്രിയിലെ നിലവിളി മുഴങ്ങി; ഘോഷയാത്രയ്ക്കായി നിങ്ങൾക്കു മതിയായ എണ്ണ തയ്യാറായി ഉണ്ടായിരുന്നുവോ, അല്ലയോ.

അവർ എക്സിറ്ററിൽ നിന്ന് സന്ദേശവുമായി പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ, അവർ മുദ്രകുത്തപ്പെട്ട ഒരു ജനത്തെ ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കുകയായിരുന്നു. ചിലർക്കു 1844 ഒക്ടോബർ 22-ലെ വിവാഹത്തിൽ പ്രവേശിക്കാൻ മതിയാകുന്ന എണ്ണ ഉണ്ടായിരുന്നു; ചിലർക്കോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ആ അറുപത്താറ് ദിവസങ്ങൾ, ദൈവജനങ്ങൾ ഞായർനിയമത്തിന്റെ അടഞ്ഞ വാതിലിലേക്കായി മുദ്രകുത്തപ്പെടുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. അവർക്കു യുക്തമായ അളവിലുള്ള എണ്ണ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവർ വിശ്വാസത്താൽ അതിപരിശുദ്ധസ്ഥാനത്തിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചു. അവസാന ദിവസങ്ങളിൽ ദൈവജനങ്ങൾ അതിപരിശുദ്ധസ്ഥാനത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നതു സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് ദൃഷ്ടാന്തീകരിച്ചു; അവളുടെ ആൽഫാ ചരിത്രത്തിൽ, വിശ്വാസത്താൽ അതിപരിശുദ്ധസ്ഥാനത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നത് ജീവൻ-മരണം സംബന്ധിയായ ഒരു പരിശോധനയായിരുന്നു. അവസാന ദിവസങ്ങളിൽ, ഒരുലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരം പേർ വിശ്വാസത്താൽ അതിപരിശുദ്ധസ്ഥാനത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുമോ ഇല്ലയോ എന്ന കാര്യത്തിൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെടും. അത് വീണ്ടും ഒരു ജീവൻ-മരണം സംബന്ധിയായ പരീക്ഷണമാണ്.

അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ ഞങ്ങൾ ഈ കാര്യങ്ങൾ തുടരും.

> “ആലയത്ത ിന്റെ ശുദ്ധ ീകരണത്ത ിൽ യേശു തന്റെ ദൗത്യ ം മെശിഹാവായി ്രപഖ്യ ാപിച്ച ുകൊണ്ട ും തന്റെ ്രപവൃത്ത ിയിൽ ്രപവേശിച്ച ുകൊണ്ട ും ഇരിക്ക ുകയായിരുന്ന ു. ദൈവിക സന്ന ിധിയുടെ വാസസ്ഥ ലമായി പണിത ആ ആലയം, യി്രസായേലിന്ന ും

ലോകത്ത ിനും ഒരു ദൃഷ്ട ാന്ത പാഠമായിരിക്കേ ണ്ട തിന്ന ു നിയോഗിക്ക പ്പെ ട്ട ിരുന്ന തായിരുന്ന ു. അനാദിയായ യുഗങ്ങ ളിൽനിന്ന ുതന്നെ , ദീപ ്തനും വിശുദ്ധ നും ആയ സെരാഫിൽനിന്ന മനുഷ്യ ൻവരെ സൃഷ്ട ിക്ക പ്പെ ട്ട ഓരോ ജീവിയും സ്രഷ്ട ാവ് അധിവസിക്ക ുന്ന ഒരു ആലയമായിരിക്ക ണമെന്ന തു ദൈവത്ത ിന്റെ ഉദ്ദേ ശമായിരുന്ന ു. പാപം നിമിത്ത ം, മനുഷ്യ ജാതി ദൈവത്ത ിനുള്ള ഒരു ആലയമായിരിക്ക ുക അവസാനിച്ച ു. ദുഷ്ട തയാൽ അന്ധ കാരമേറ്റ ും മലിനമാക്ക പ്പെ ട്ട ും മനുഷ്യ ഹൃദയം ഇനി ദൈവത്ത ിന്റെ മഹത്വ ം വെളിപ്പെ ടുത്ത ിയില്ല . എന്ന ാൽ ദൈവപു ത്രന്റെ അവതാരത്ത ാൽ സ്വ ർഗ്ഗ ത്ത ിന്റെ ഉദ്ദേ ശ്യ ം നിറവേറുന്ന ു. ദൈവം മനുഷ്യ രിൽ വസിക്ക ുന്ന ു; രക്ഷ ിക്ക ുന്ന കൃപയാൽ മനുഷ്യ ഹൃദയം വീണ്ട ും അവന്റെ ആലയമായി മാറുന്ന ു. യെരൂശലേമിലെ ആലയം ഓരോ ആത്മ ാവിന്ന ും തുറന്ന ുകിടക്ക ുന്ന ഉന്ന ത നിയമത്ത ിന്റെ നിരന്ത സാക്ഷ ിയായിരിക്കേ ണ്ട തിന്ന ു ദൈവം വിധിച്ച ിരുന്ന ു. എന്ന ാൽ യെഹൂദന്മ ാർ അത്ര യും അഭിമാനത്തോ ാടെ കണ്ട ിരുന്ന ആ കെട്ട ിടത്ത ിന്റെ പ്രാധാന്യ ം ഗ്രഹിച്ച ിരുന്ന ില്ല . ദൈവാത്മ ാവിന്ന ായ വിശുദ്ധ ആലയങ്ങ ളായി അവർ തങ്ങ ളെ സമർപ്പ ിച്ച ില്ല . അശുദ്ധ വ്യ ാപാരത്ത ിന്റെ കോലാഹലത്തോ ാടെ നിറഞ്ഞ ിരുന്ന യെരൂശലേം ആലയത്ത ിന്റെ പ്രാകാരങ്ങ ൾ, ഇന്ദ്ര ിയാസക്ത ിയുടെയും അശുദ്ധ ചിന്ത കളുടെയും സാന്ന ിധ്യ ത്ത ാൽ മലിനമാക്ക പ്പെ ട്ട ഹൃദയത്ത ിന് ആലയത്തെ അത്യ ന്ത ം സത്യ സന്ധ മായി പ്രതിനിധീകരിച്ച ു."

"ലോകത്തിലെ വാങ്ങുന്നവരെയും വിൽക്കുന്നവരെയും ദൈവാലയത്തിൽ നിന്ന് ശുദ്ധീകരിച്ചതിലൂടെ, യേശു തന്റെ ദൗത്യം പ്രഖ്യാപിച്ചു—പാപത്തിന്റെ അശുദ്ധിയിൽ നിന്ന് ഹൃദയത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കുക എന്ന ദൗത്യം,—ആത്മാവിനെ ദുഷിപ്പിക്കുന്ന ഭൗതിക മോഹങ്ങളിൽ നിന്നും, സ്വാർത്ഥ വാഞ്ഛകളിൽ നിന്നും, ദുഷ്ട ശീലങ്ങളിൽ നിന്നും ശുദ്ധീകരിക്കുക എന്നത്. മലാഖി 3:1–3 ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു." യുഗങ്ങളുടെ മോഹം, 161.

പ്രവാചകൻ പറയുന്ന ു: "ഞാൻ മറ്റെ ാരു ദൂതൻ സ്വ ർഗ്ഗ ത്ത ിൽനിന്ന ് ഇറങ്ങ ിവരുന്ന തു കണ്ട ു; അവന്ന ു മഹത്ത ായ അധികാരം ഉണ്ട ായിരുന്ന ു; അവന്റെ മഹത്വ ംകൊണ്ട ു ഭൂമി പ്രകാശിതമായി. അവൻ ശക്ത മായ സ്വ രത്തോ ാടെ ബലമായി വിളിച്ച ുപറഞ്ഞ ു: മഹാബാബേൽ വീണുപോയി, വീണുപോയി; അവൾ ഭൂതങ്ങ ളുടെ പാർപ്പ ിടമായിത്ത ീർന്ന ിരിക്ക ുന്ന ു" (വെളിപ്പ ാട് 18:1, 2). ഇത് രണ്ട ാമതെ ദൂതൻ നൽകിയ അതേ സന്ദേ ശമാണ്. ബാബേൽ വീണുപോയി, "കാരണം അവളുടെ വ്യ ഭിചാരക്രോധത്ത ിന്റെ വീഞ്ഞ ു സകലജാതികളെയും കുടിപ്പ ിച്ച ിരിക്ക ുന്ന ു" (വെളിപ്പ ാട് 14:8). ആ വീഞ്ഞ എന്ത ാണ്?—അവളുടെ വ്യ ാജ ഉപദേശങ്ങ ൾ. അവൾ നാലാം കല ്പനയിലെ ശബ്ബ ത്ത ിനു പകരം ലോകത്ത ിന് ഒരു വ്യ ാജ ശബ്ബ ത്ത ് തന്ന ിരിക്ക കൂടാതെ ഏദനിൽ സാത്ത ാൻ ആദ്യ ം ഹവ്വ യോടു പറഞ്ഞ വ്യ ാജം—ആത്മ ാവിന്റെ സ്വ ാഭാവിക അമരത്വ ം—അവൾ വീണ്ട ും ആവർത്ത ിച്ച ിരിക്ക ുന്ന ു. "മനുഷ്യ രുടെ കല ്പനകളെ ഉപദേശങ്ങ ളായി ഉപദേശിച്ച ുകൊണ്ട ു" (മത്ത ായി 15:9) അവൾ അനവധി

സമാന ഭ്രാന്ത ികളും ദൂരദൂരങ്ങ ളിലേക്ക ു വ്യ ാപിപ്പ ിച്ച ിരിക്ക ുന്ന ു.

“യേശു തന്റെ പൊതുശുശ്രൂഷ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ, ആലയത്തെ അതിന്റെ വിശുദ്ധിയിലേക്കുള്ള നിന്ദ്യമായ അശുദ്ധീകരണത്തിൽ നിന്ന് ശുദ്ധീകരിച്ചു. തന്റെ ശുശ്രൂഷയിലെ അവസാന പ്രവൃത്തികളിൽ ഒന്നായി, അദ്ദേഹം ആലയത്തെ രണ്ടാം പ്രാവശ്യം ശുദ്ധീകരിച്ചു. അങ്ങനെ തന്നെ, ലോകത്തിന്നുള്ള മുന്നറിയിപ്പിന്റെ അവസാന പ്രവൃത്തിയിൽ, സഭകൾക്കു രണ്ടുതരത്തിലുള്ള വ്യക്തമായ വിളികൾ നൽകപ്പെടുന്നു. രണ്ടാമത്തെ ദൂതന്റെ സന്ദേശം ഇപ്രകാരമാണ്: ‘ബാബിലോൻ വീണുപോയി, വീണുപോയി, ആ മഹാനഗരം; അവൾ തന്റെ വ്യഭിചാരക്രോധത്തിന്റെ വീഞ്ഞു സകല ജാതികളെയും കുടിപ്പിച്ചിരിക്കയാൽ’ (വെളിപ്പാട് 14:8). മൂന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തിന്റെ ഉച്ചഘോഷത്തിലും സ്വർഗത്തിൽ നിന്ന് ഒരു ശബ്ദം ഇപ്രകാരം പറയുന്നതായി കേൾക്കപ്പെടുന്നു: ‘എന്റെ ജനമേ, നിങ്ങൾ അവളുടെ പാപങ്ങളിൽ പങ്കാളികളാകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നും അവളുടെ ബാധകളിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നും അവളിൽ നിന്ന് പുറത്തുവരുവിൻ. അവളുടെ പാപങ്ങൾ സ്വർഗംവരെ എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു; ദൈവം അവളുടെ അകൃത്യങ്ങളെ ഓർത്തിരിക്കുന്നു’ (വെളിപ്പാട് 18:4, 5).” Selected Messages, book 2, 118.